

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 6.10.2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ja I. v. D.

(Asia C-586/17)

(2018/C 005/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie ja I.

Vastapuoli: D.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU ⁽¹⁾ (uudelleenlaadittu) 46 artiklan 3 kohta, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, esteenä järjestelmälle, jossa turvapaikka-asioita käsittelevä ensimmäisen asteen hallintotuomioistuin ei saa lähtökohtaisesti ottaa kanteen arvioinnissa huomioon turvapaikkaperustetta, jonka ulkomaalainen esittää ensimmäisen kerran sille kanteen yhteydessä?
 - b) Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, esitetäänkö tosiasiaa uusi turvapaikkaperuste eli sellainen syy kansainvälisen suojelun hakemiselle, joka perustuu määrittävän viranomaisen kansainvälisestä suojelusta tekemän päätöksen jälkeisiin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin, vai salassa pidetty turvapaikkaperuste eli sellainen syy kansainvälisen suojelun hakemiselle, joka perustuu määrittävän viranomaisen kansainvälisestä suojelusta tekemää päätöstä edeltäneisiin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin, joita ulkomaalainen ei moitittavasti siitä huolimatta, että hän oli niistä tietoinen, ollut ilmaissut jo hallinnollisessa vaiheessa?
 - c) Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, esitetäänkö turvapaikkaperuste määrittävän viranomaisen ensimmäisestä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tekemää päätöstä koskevan, turvapaikka-asioita käsittelevässä ensimmäisen asteen hallintotuomioistuimessa nostetun kanteen yhteydessä vai myöhemmässä hakemuksessa?
- 2) Jos ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, onko unionin oikeus silloin esteensä myös sille, että turvapaikka-asioita käsittelevä ensimmäisen asteen hallintotuomioistuin voi valita, että ensimmäisen kerran sille esitetyn turvapaikkaperusteen käsittely siirretään uuteen menettelyyn määrittävässä viranomaisessa, jotta voidaan taata asianmukainen menettely tuomioistuimessa tai estää viivästykset, joita on mahdoton hyväksyä?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 180, s. 60.

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 9.10.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-143/15, Espanja v. komissio, 20.7.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-588/17 P)

(2018/C 005/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valitus on hyväksyttävä ja unionin yleisen tuomioistuimen 20.7.2017 asiassa T-143/15, Espanjan kuningaskunta v. Euroopan komissio, antama tuomio (ECLI:EU:T:2017:534) kumottava siltä osin kuin se koskee Espanjan kuningaskuntaan kohdistuvaa rahoitusoikaisua, jolla Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen (EUVL 2015, L 16, s. 33) ulkopuolelle jätettiin Kastilian ja Leonin hallintoalueen kehittämisohjelmaan kuuluvat luonnonhaittakorvauksiin ja maatalouden ympäristötoimenpiteisiin liittyvät menot **luonnonhaitta-alueille kohdistetun tuen, jonka määrä oli 1 793 798,22 euroa, osalta.**
- Valitusasiassa annettavalla tuomiolla on kumottava Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 16.1.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EUVL 2015, L 16, s. 33), jolla tuen ulkopuolelle jätettiin **Kastilian ja Leonin hallintoalueen kehittämisohjelman luonnonhaittakorvauksiin ja maatalouden ympäristötoimenpiteisiin liittyvät menot luonnonhaitta-alueille kohdistetun tuen, jonka määrä oli 1 793 798,22 euroa, osalta.**

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Tosiseikaston huomioon ottaminen ilmeisen vääristyneenä

Tosiseikasto otettiin Espanjan kuningaskunnan mukaan huomioon ilmeisen vääristyneenä, koska i) kuten Espanjan kuningaskunta oli esittänyt kannekirjelmässään ja näyttänyt toteen, sovitteluelimessä saavutettiin yhteisymmärrys perustasta, johon rahoitusoikaisua sovelletaan, koska ii) Espanjan kuningaskunta oli näyttänyt toteen, miten laidunmaat, joilla ei ole eläimiä, voivat kuulua riidanalaisten toimenpiteiden soveltamisalaan, jolloin komission määräämät oikaisut voivat kohdistua niihin.

2. Oikeudellinen virhe, joka koskee sovitteluelimissä saavutettujen yhteisymmärrysten arvoa ja joka merkitsee hyvän hallinnon ja vilpittömän yhteistyön periaatteiden ilmeistä loukkaamista

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointia rasittaa oikeudellinen virhe, koska siinä ei oteta huomioon komission ja jäsenvaltion sovitteluelimessä saavuttamien osittaisten yhteisymmärrysten arvoa ja vaikutusta. Lisäksi Espanjan kuningaskunta katsoo hyvän hallinnon ja vilpittömän yhteistyön periaatteita loukatun, koska unionin yleinen tuomioistuin piti oikeutettuna sitä, että hallinto voi yksipuolisesti ja ilman mitään selitystä olla ottamatta huomioon yhteisymmärrystä, johon jäsenvaltio on päässyt sovittelumenettelyssä, josta on säädetty juuri sitä varten, että komissio ja jäsenvaltiot voisivat löytää yhteisymmärryksen.

3. Oikeudellinen virhe, joka perustuu valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuuteen

Unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut kannekirjelmän III.2.3 kohdasta, jossa Espanjan kuningaskunta katsoi, että asetuksen 1290/2005 ⁽¹⁾ 31 artiklan 2 kohtaa oli rikottu ja suhteellisuusperiaatetta loukattu sen vuoksi, että perustaan, jonka komissio otti huomioon rahoitusoikaisun soveltamiseksi, sisältyivät myös tuensaajat sellaisilla haitta-alueilla, joilla ei ollut laidunmaita.

4. Oikeudellinen virhe, joka koskee asetuksen 1290/2005 31 artiklan 2 kohdan soveltamisalaa, suhteellisuusperiaatteen noudattamisen tuomioistuinvalvontaa ja hyvän oikeudenkäytön periaatteen loukkaamista

Unionin yleinen tuomioistuin ei Espanjan kuningaskunnan mielestä harjoittanut sille kyseisen asetuksen 31 artiklan 2 kohdan ja suhteellisuusperiaatteen nojalla kuuluvaa tuomioistuinvalvontaa, jossa ratkaistaan, onko jäsenvaltio täyttänyt velvollisuutensa ja tekikö komissio virheen mainitusta sääntöjen rikkomisen seurauksena määrättyjen taloudellisten seuraamusten osalta. Se ei myöskään tutkinut Espanjan kuningaskunnan toimittamia tietoja, jotka osoittavat komission virheen.

Unionin tuomioistuimen arviointi on myös hyvän oikeudenkäytön periaatteen vastainen, koska siinä ei oteta huomioon sitä, että Espanjan kuningaskunta oli määrittänyt tuotantoyksiköt, joilla oli velvollisuus laskea karjaluku, ja koska se sivuutti asianosaisten oikeudenkäynnissä tästä käymän keskustelun.

(¹) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (ei enää voimassa) (EUVL 2005, L 209, s. 1).

Kanne 16.10.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-599/17)

(2018/C 005/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Rius ja T. Scharf)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 596/2014 (¹) täytäntöönpanemisesta siltä osin kuin on kyse toimivaltaisille viranomaisille mainitun asetuksen tosiasiallisesta tai mahdollisesta rikkomisesta tehtävistä ilmoituksista 17.12.2015 annetun komission täytäntöönpanodirektiivin (EU) 2015/2392 (²) 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut 3.7.2016 mennessä direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika komission täytäntöönpanodirektiivin (EU) 2015/2392 saattamiseksi osaksi kansallista oikeutta päättyi 3.7.2016.

(¹) Markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta 16.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014 (EUVL 2014, L 173, s. 1).

(²) EUVL 2015, L 332, s. 126.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 24.10.2017 – Skatteverket v. Memira Holding AB

(Asia C-607/17)

(2018/C 005/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen